

Székely Imre emlékére

91 éves korában, október 10-én elhunyt Székely Imre tanár, helytörténész, lapunk munkatársa, aki 2004-ben II. Kerületért Emlékérem kitüntetést kapott.

A Vend utcán járva sokszor eszünkbe jutott Imre bácsi alakja, ahogy szerkesztőségünkbe behozta gondosan legépelte cikkeit. Ha valaki sokat tudott a kerületről, akkor az ő volt. Négyéves korában került a Rózsadombra, miután szülei 1930-ban telket vásároltak az akkori Vérhalom-dűlő Ferenc-hegyi részén és felépítették rajta házukat. Székely Imre az Áldás utcai elemiben tanult, ott töltött négy éve emlékeit megírta az iskola több jubileumi évkönyvébe is. A Keleti Károly utcai Érseki Katolikus Gimnázium nyolc éve kitűnő alapot adott számára a későbbiekhez. 1945-ben iratkozott be a Pázmány Péter Tudományegyetemre, ahol magyar–angol szakos tanári diplomát, majd egyetemi könyvtárosi oklevelet szerzett. Felmenői emberemlékezet óta pedagógusok voltak.

Fiatal tanárként a Dimitrov úti (ma Remetekertvárosi) általános iskolában, majd a város több középiskolájában és a budai tanítóképző főiskolán tanított. Magyar nyelvi tankönyveket írt a középiskolák számára, hosszú éveken át vezette a határainkon túl magyar nyelvet tanítók nyelvi képzését, részt vett a háromkötetes Pedagógiai Lexikon elkészítésében.

Tevékeny maradt nyugdíjas éveire is. Visszatért régi iskolájába tanítani, a Rákóczi gimnázium angoltanára és éveken át a magyar nyelvi OKTV vizsgabizottságának tagja volt. Vend utcai kertjük művelése mellett szeretett kerületében is tevékenykedett, a Budai Polgárban több mint kétszáz helytörténeti cikke jelent meg, melyekben bemutatta városrészünk templomait – ez a Budai Polgár Könyvek első tagjaként meg is jelent –, a kerületi iskolákat, érdekes épületeket és emléktáblákat. 1995-ben rengeteget dolgozott azért, hogy az Érseki Katolikus Gimnázium relikviáiból állandó kiállítást hozzon létre, amely a Krisztus Király-templom karzatán látható. A templom háborúban tönkrement harangjátékának 2000-ben történt felújításában is nagyon sok szervezőmunkája volt. Volt olyan szobor, amit maga vitt ki a Százados úti Művésztelepre, hogy restaurálják.

– Ádám, az örök ember Az ember tragédiája befejező színében azzal a gondolattal vívódik, lesz-e fejlődés az emberiség életében, vagy csak egyhelyben topog: „Megy-e előbbre majdan fajzatom?” Nyilván nem én vagyok az első, nem is az utolsó, aki a mezsgyén állva, az elvégzett munkára visszatekintve a számvetéskor erre a képre gondol. Én úgy érzem, hogy munkám nem volt hiábavaló – vallotta Székely Imre, amikor 2004-ben átvette a II. Kerületért Emlékérmet.

A 91 éves korában elhunyt Székely Imrét mindig mérhetetlen szorgalma, hite és munkabírása vitte előrébb, s bár már régóta nem írt a Budai Polgárba, szerkesztőségünk örökös tagjaként búcsúzunk tőle.